آزاد ل.
۲۲ اگست ۲۰۱۱

باز آمدم

باز آمدم تا سجدهٔ آن نقش پا کنم*
گر طاعتی قضا شده باشد ادا کنم

باعرض احترامات عمیق قلبی خدمت دست اندر کاران پورتال عزیز و گرانمایهٔ "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" و خوانندگان ارجمند آن می خواهم بگویم که دو باره بر گشتم و لازم می‌بینم غرض روشن شدن غیابتی که نا خواسته اضافه تر از یک ماه طول کشید، عرض نمایم:

ارادت مند شما بعد از جراحی عمیق قلب دو باره در خدمت قرار دارم و توسط این نوشته از تمام دوستان و عزیزانی که توسط ایمیل - تیلفون و خاصتا رفقاء و دوستانی که از جاه های دور تشریف آورده بودند، همچنان تعدادی از دوستان که روزانه به عیادت بنده تشریف آورده بودند، اظهار سپاس و قدر دانی می نمایم و باید یاد آور شوم از دسته گلی که به ارزش بزرگی جهان از طرف گردانندگان و همکاران پورتال وزین"افغانستان آزاد- آزاد افغانستان" توسط دانشمند محترم و آگاه آقای "موسوی"برایم فرستادند، یک جهان ممنون. کلماتی ندارم که در شکران آن ادا نمایم. مخصوصاً از فکاهی کوتاه و مختصر شان در کارت منضمه از طرف یکی از نویسندگان پورتال نهایت خوشحال شدم و خندیدم.

با ابراز سپاسگذاری از همهٔ دوستانی که بر من توجه نموده اند اینک دو باره بر گشته و با عرض معذرت از کسانی که با این برگشتن، نوشته هائی که دوست ندارند و طبعاً نا خوشنودی احساس می دارند، مجدداً آغاز خواهد گردید میخواهم عرض بدارم که ناراحت نباشند ما می توانیم با حوصله مندی و دوست داشتن همدیگر بگوئیم و بنویسیم تا آنچه روشن شود که حقیقت های ناشی از واقعیت‌های تلخ تاریخ و جامعهٔ ما می باشد. این هم جزء زندگی بوده و هر کدام ما روی معیار های قبول شدهٔ خود در زندگی به پیش می رو یم.

به هر صورت بعد باز گشت به خانه و تداوی چند هفته ئی با خواندن نو شته‌هائی که در پورتال عریزم بود همیشه مصروف بودم البته خواندن از دست دادن مبارز نستوه (داد نورانی) و محقق عزیز محمد شر یف بهاند خیلی‌ها

ناراحتم ساخت و همچنان مرگ شاعر نامدار ما آقای للندری بر این تاثر سخت افزود که جز عرض تسلیت کاری دیگری از ما ساخته نیست.

با خواندن آن اخبار غم انگیز فکری به خاطرم رسید تا به شکل یادهانی خدمت دو ستان ار جمند عرض بدارم که بر ما و شما لازم است تا دانشمندان و بزرگواران خود مخصوصاً آنهائی که زندگی‌شان در مبارزهٔ انسانی ضد خرافات، ظلم، بی‌عدالتی و در دفاع از نوامیس ملی و حقوق انسانی گذشته است باید در زمان حیات شان در صورت امکان جوی سیاسی و اجتماعی با ایجاد گرد هم آئی ها، میتنگ ها و غیره اشکال محفلی یاد و تجلیل و همچنان زحمات شان را که دراین راستا متقبل شده و می شوند، تحسین نموده و به ملت خود و مردم ستمدیدهٔ جهان معرفی و آنچه را که مستحق هستند در قدر شناسی دریغ نکنیم. به این ارتباط دو سطری از سیمین بهبهانی را می نویسم:

بودیم و کسی پاس نمی داشت که هستیم

باشـــد که نباشیم و بدانـند که بـودیم

این دردش بیشتر است و به نظر من قدر شناسی از مبارزان واقعی و دانشمندان انسانی و ملی ما در مقطع‌های تاریخی لازم آن در صورت موجود بودن شرایط امن سیاسی و تشریحات آنچه باید در راستای مبارزات علنی انجام داد، سر مشقی برای دیگران مخصوصاً نسل جوان ما می تواند باشد. عکس آن در صورت موجودیت چنین شرایطی و قدر دانی ننمودن از زحمات شان چیزی کمتر گناه کبیره نخواهد بود

البته به ارتباط موضوع مصاحبه‌های خیلی مؤثر مبارز نستوه دپلوم انجنیر خانم نسرین معروفی که وقتا فوقتا با یک تعداد نویسندگان و دانشمندان انجام داده‌اند و سهم ملی خود را درین راستا انجام می دهند باید تذکر و امتنان خوسش را بیفزایم.

++

*منظور شاعر هر چه بوده منظور من مردم من است . چون نوشتن در راه زدودن خرافات را جزء مبارزه علیه استعمار و استثمار جهانی می دانم وفکر می کنم که این خدمتی است که برای همنوعان و مردم شریف و در بند خوش باور انجام می دهم.

یادداشت:

همکار نهایت عزیزو ارجمند آزاد ل.

با تشکر از لطف تان در مورد پورتال خودتان و با خوش آمدید مجدد، اطلاع از وضع صحی تان به خصوص با در نظرداشت آخرین میلی که قبل از عمل فرستاده بودید، غم جانکاهی بود که در کنار فقدان همکاران عزیز و ارجمند دیگر بر ما فشار آورده و ذره ذرهٔ وجود ما را در غم و سوگ فرو برده بود.

می توانید مطمئن باشید به همان اندازه که فقدان دوستان و همکاران دردآور است باز گشت مجدد شان اسباب شادمانی و افتخار است. پس باز هم به بستر مبارزهٔ تان خوش آمدید.

ادارهٔ پورتالAA-AA